

че залогъ за благоденствие и напредъкъ е широката народна просвѣта. И за по-малко отъ четвъртъ вѣкъ българското училище огрѣ всички краища на земята ни. Хубави хигиенични училищни сгради свѣтнаха по села и паланки. И грамотността всѣка година расте. Строятъ се пѣтища и желѣзници, които свързватъ най-отдалеченитѣ краища на земята ни. По този начинъ културата бърже залива ония населени мѣста, които бѣха осждени на забрава и които преди това западаха.

Царь Борисъ заедно съ своитѣ мѣдри сътрудници намѣри и нови пѣтища на поминѣкъ за нашия народъ. Освенъ модернизираното земедѣлие, което увеличи дохода на нашия селянинъ, усилията и трудътъ на българската рѣка се насочиха и къмъ други блага. И полека лека техниката и индустрията намѣриха почва за предприемчивия и упоритъ работникъ. Чудото на електрическата свѣтлина залѣ много краища отъ България; мотори и юзини запѣха денонощно, хиляди работници и фабрични станове създаваха младата българска индустрия. Така, трудътъ на българския народъ бѣ най-правилно и смислено използванъ за напредѣка на нашата родина. Презъ това време културнитѣ учреждения и институти се умножаватъ. Построи се храмътъ на българската наука — Университетъ и Академия на наукитѣ. Театърътъ и операта ставатъ гордостъ на всички ни, а изкуство и литература печелятъ слава и задъ предѣлитѣ на България.

Макаръ и да сж неспокойни годинитѣ, въ които живѣемъ, царь Борисъ направи много, за да издигне името на нашата държава въ очитѣ на европейскитѣ държави. Той спечели и довѣрието на нашитѣ съседи и тѣхното приятелство, за да можемъ по-правилно и по-спокойно да изградимъ нашето благоденствие.

Мѣдростъта на нашия царь се прояви още въ най-младитѣ му години, когато отиде достойно да представлява България при коронацията на английския